

کتاب میکاه نبی

مقدمه

میکاه نبی هم عصر اشعیای نبی و از اهالی دهکده ای در سرزمین یهودا، یعنی سلطنت جنوبی اسرائیل بود. او این کتاب را چند سال پیش از سقوط حکومت شمالی اسرائیل که در ۷۲۲ ق.م. واقع شد، نوشته است.

میکاه می دانست که یهودا هم به آن مصیبتی که بر سلطنت شمالی اسرائیل آمد و عاموس نبی آنرا پیشگویی نمود، گرفتار خواهد شد. او اعلان کرد که، خدا مردم یهودا را نیز بخاطر گناه بت پرستی و بی عدالتی شان مجازات خواهد کرد. اما با وجود این پیشگویی ناامید کننده، میکاه پیام یک آینده روشن و امید بخش را نیز خبر می دهد. در آیات یک تا چهار فصل چهارم، میکاه تصویری از صلح و آرامش جهانی را که تحت قیادت پادشاه حقیقی خداوند برقرار خواهد شد پیشکش می کند. میکاه ظهور پادشاه بزرگ را از نسل داود پیشگویی می کند که نقشه نجات بشر را طرح نموده و آنرا عملی می سازد. میکاه تنها نبی ای است که محل دقیق تولد این پادشاه بزرگ، یعنی مسیح موعود را، پیشگویی می کند.

میکاه منظور خود را خلاصه کرده می گوید: «...خداوند به ما گفته است که نیکوئی چیست و چیزی که از ما می خواهد اینست که انصاف، رحم و محبت داشته باشیم و با فروتنی در حضور خداوند خدای خود زندگی کنیم.» (۶: ۸)

فهرست مندرجات:

داوری اسرائیل و یهودا: فصل ۱ - ۳

احیای صلح: فصل ۴ - ۵

پیام هوشدار و امید: فصل ۶ - ۷

گریه و ماتم

^۸میکاه گفت: «من گریه و ماتم می‌کنم. با پای برهنه و تن عریان راه می‌روم و همچون شغالان از غم قوکه می‌کشم و مانند شتر مرغها نوحه می‌کنم،^۹ زیرا زخم مردم سامره علاج ناپذیر است و مردم یهودا هم بزودی به این بلا دچار می‌شوند. نابودی و بربادی به دروازه‌های اورشلیم، یعنی مسکن قوم برگزیده من رسیده است.»

^{۱۰}این خبر را به شهر جت نرسانید. نگذارید که کسی گریه شما را بشنود. ای اهل بیت عُفْره، از فرط غم و شرمندگی در خاک بغلطید.^{۱۱} ساکنین شافیر عریان و سرافکنده تبعید می‌شوند. مردم صعنان جرأت نمی‌کنند که از شهر خارج شوند.

وقتی صدای شیون و ماتم از بیت ایزل به گوش تان برسد، بدانید که آنجا خالی از خطر دشمن نیست.^{۱۲} اهالی ماروت در آرزوی رسیدن روزهای بهتری هستند، زیرا خداوند مصیبت را به نزدیک دروازه‌های اورشلیم آورده است.^{۱۳} ای ساکنین لاکیش، اسپها را به عراده ببندید و فرار کنید، زیرا شما اولتر از همه از گناهان مردم اسرائیل پیروی کردید و سبب شدید که مردم اورشلیم به راه گناه بروند.^{۱۴} حالا ای مردم یهودا، با شهر مورثت جت وداع کنید. برای پادشاهان اسرائیل از شهر آکریب کمکی نمی‌رسد

^{۱۵}ای مردم مریشه، خداوند شما را به دست دشمنان تسلیم می‌کند. آن‌ها شهر شما را متصرف می‌شوند و رهبران

در دوران سلطنت یوتام، آحاز و حزقیا، پادشاهان یهودا، خداوند این پیام را دربارهٔ سامره و اورشلیم در رؤیا به میکاه مورشتی داد.

مرثیه ای برای سامره و اورشلیم

^{۱۲}ای اقوام جهان بشنوید! ای ساکنین روی زمین گوش بدهید! خداوند متعال از جایگاه مقدس آسمانی خود علیه شما شهادت می‌دهد.^۳ خداوند از بارگاه مقدس خود بیرون می‌آید و بر فراز کوه‌ها می‌خرامد.^۴ کوه‌ها در زیر قدم هایش مانند موم آب می‌شوند و همچون سیل از بلندی‌ها به وادی‌ها سرازیر می‌گردند.

^۵همهٔ این وقایع بخاطر عصیان یعقوب و گناهان قوم اسرائیل رخ می‌دهند. سبب عصیان یعقوب، سرکشی اسرائیل و بت پرستی یهود گناه کیست؟ گناه از سامره و اورشلیم است.^۶ خداوند می‌فرماید: «من سامره را به یک تودهٔ خاک و به یک جائی که در آن تاکهای انگور را می‌نشانند، تبدیل می‌کنم. سنگ و گل آن را به دره می‌ریزم تا تهدابش نمایان شود.^۷ تمام بت‌هایش ذره ذره می‌شوند و همه چیزهایی که با مزد فاحشه‌های بتکده به دست آمده‌اند، در آتش می‌سوزند. دشمنان هدایای بت پرستان را تاراج کرده آن‌ها را در جای دیگر به کار می‌برند.»

اسرائیل به مغارهٔ عدولام پناه می‌برند. ^۷ ای خاندان یعقوب، آیا می‌دانید که مورد نفرین خداوند قرار گرفته‌اید؟ آیا فکر می‌کنید که صبر او تمام شده است؟ آیا او واقعاً با شما چنین رفتار می‌کند؟ خیر، سخنان او به کسانی که اعمال و کردار درست داشته باشند، نیکو است.»

^۸ خداوند می‌فرماید: «اما شما برضد قوم برگزیدهٔ من برخاسته و دشمن آن‌ها شده‌اید. مردانی که از میدان جنگ برمی‌گردند، به این امید می‌باشند که در وطن خود در امان خواهند بود، اما شما لباس شان را می‌زدید و آن‌ها را برهنه می‌کنید. ^۹ زنان قوم برگزیدهٔ مرا از خانه‌های عزیز شان بیرون می‌رانید و اطفال آن‌ها را از حق و برکاتی که من به آن‌ها داده‌ام، برای همیشه محروم می‌کنید. ^{۱۰} برخیزید و بروید! دیگر در اینجا در امان نخواهید بود، زیرا بخاطر گناهان شما اینجا محکوم به فنا شده است.»

^{۱۱} اگر شخص دروغگو و فریبکاری بیاید و با شما در بارهٔ کیف و لذت شراب صحبت کند، فوراً او را به پیغمبری می‌پذیرید.

وعدۀ نجات

^{۱۲} ای یعقوب، من تمامی خاندان ترا جمع می‌کنم و بازماندگان اسرائیل را فراهم آورده و مثل گوسفندان در طویله برمی‌گردانم. جمعیت آن‌ها افزایش می‌یابد و شور و غوغای شان دشت و دمن را پُر می‌کند. ^{۱۳} راه را برای شان باز می‌کنم. آن‌ها را از اسارت نجات داده

سرنوشت کسانی که در حق فقرا ظلم می‌کنند

۲ وای بر شما که در شب نقشه‌های شوم می‌کشید و وقتی که صبح می‌شود، آن‌ها را عملی می‌سازید. در هر فرصتی که به دست آورید، مرتکب کارهای زشت می‌شوید. ^۲ به زمین و خانهٔ مردم طمع می‌کنید و آن‌ها را از ایشان بزور می‌گیرید. مال و خانهٔ هیچ کسی از دست شما در امان نیست.

^۳ بنابراین خداوند می‌فرماید: «من تصمیم گرفته‌ام بر سر شما چنان بلائی را نازل کنم که نتوانید از آن فرار کنید. به روزگار بد گرفتار می‌شوید و دیگر با کبر و غرور قدم بر نمی‌دارید. ^۴ در آن زمان، شما مثل و زبانهٔ مردم می‌شوید. با تلخی نوحه سرائی می‌کنید و می‌گوئید: ما بکلی تباہ شدیم، زیرا خداوند سرزمین ما را از ما گرفت و بین مردمی تقسیم کرد که ما را به اسارت بردند.»

^۵ پس آن وقتی که سرزمین را به قوم برگزیدهٔ خود بازگردانم، شما از آن سهمی نمی‌گیرید.

^۶ اما مردم به من می‌گویند: «برای ما موعظه نکن و این حرفها را بزبان نیاور. خدا نمی‌خواهد که ما خوار و رسوا شویم.»

عصیان او و قوم اسرائیل را به گناهان شان متوجه سازم.^۹ پس ای پیشوایان خاندان یعقوب و رهبران قوم اسرائیل که از عدالت متنفرد و راستی را خطا جلوه می دهید، به حرف من گوش بدهید! «شما صهیون را به خون و اورشلیم را بر ظلم و بی عدالتی بنا کرده اید. «حاکمان رشوت می خورند، کاهنان تا مزد نگیرند، تعلیم نمی دهند و انبیاء هم به رایگان نبوت نمی کنند. با اینهمه این اشخاص ادعا دارند که چون خداوند با آن ها است، لهذا خطری متوجه آن ها نیست. «پس بخاطر شما صهیون مانند کشتزاری قلبه شده و اورشلیم به توده خاک تبدیل می گردد و کوهی که عبادتگاه بر آن بنا یافته است، به جنگل مبدل می شود.

صلح جهانی

(همچنین در اشعیا ۲: ۲ - ۴)

۴ در روزهای آخر، کوهی که عبادتگاه خداوند بر آن بنا یافته است، بلندترین کوه دنیا می شود و اقوام زیادی به آنجا می آیند و می گویند: «بیائید که بر کوه خداوند و عبادتگاه خدای یعقوب برویم. او به ما راهی را که انتخاب کرده است، نشان می دهد تا مطابق آن رفتار کنیم، زیرا شریعت از صهیون و کلام خداوند از اورشلیم صادر می شود.»

۳ خداوند دورترین قوم های جهان را داوری می کند و ایشان را تنبیه می نماید. مردم از شمشیرهای خود گاو آهن و از نیزه های خود اره می سازند. قومی بروی

به سرزمین خود شان هدایت می نمایم و من، خداوند پادشاه و پیشوای آن ها می شوم.»

میکاه رهبران اسرائیل را سرزنش می کند

۳ ای پیشوایان یعقوب و ای رهبران اسرائیل، بشنوید! شما باید مفهوم عدالت را بدانید،^۲ اما برعکس، شما از خوبی متنفرد و بدی را دوست دارید. قوم برگزیده مرا زنده پوست می کنید و گوشتی بر استخوان آن ها باقی نمی گذارید.^۳ گوشت آن ها را می خورید، پوست آن ها را از بدن شان جدا کرده استخوان های شان را مانند گوشت تکه تکه می کنید و در دیگ می اندازید.^۴ آنگاه بحضور خداوند دعا و زاری می کنید، ولی او دعای شما را نمی شنود و بخاطر اعمال و کردار زشت تان روی خود را از شما می پوشاند.

۵ خداوند می فرماید: «ای انبیاء، شما قوم برگزیده مرا گمراه کرده اید. کسی که به شما پول می دهد، برایش دعای خیر می کنید و کسی را که پول نمی دهد، تهدید می نمائید.^۶ روز روشن شما بیایان رسیده است و آفتاب بر شما نخواهد تابید، تا دیگر رؤیائی نبینید و پیشگوئی نکنید.»^۷ فالبینان و آنهایی که آینده را پیشگوئی می کنند شرمند و رسوا می شوند و از خجالت روی خود را می پوشانند.

۸ اما من سرشار از قدرت روح خداوند هستم و با جرأت می توانم یعقوب را به

دست دشمنان نجات می دهد. ^{۱۱} اقوام زیادی علیه تو با هم متفق شده اند و می گویند: «صهیون باید نابود شود! ما این شهر را خراب می کنیم!» ^{۱۲} اما آن ها از اراده خداوند آگاه نیستند و نمی دانند که خداوند آن ها را مثل خوشه های گندم در خرمنگاه جمع می کند.

^{۱۳} خداوند می فرماید: «ای دختر صهیون، برخیز و دشمنان را بزیر قدمهایت پایمال کن. من به تو قدرت و نیرو می بخشم و شاخهای آهنین و سُمهای برنجی عطا می کنم تا اقوام زیادی را شکست بدهی. اموالی را که بزور و جبر به دست آورده اند، از آن ها بگیر و به من، خداوند که مالک تمام جهان هستم، تقدیم کن.»

۵ ای مردم اورشلیم، سپاه تان را جمع کنید و آماده شوید، زیرا شهر تان محاصره شده است! دشمنان بر پیشوای اسرائیل حمله می کنند.

وعدۀ ظهور پیشوا از بیت لِحِم

^۲ «ای بیت لِحِمِ افراته، گرچه تو یکی از کوچکترین شهرهای یهودا هستی، با اینهم از تو پیشوایی ظهور می کند که از ازل وجود داشته است و بر قوم اسرائیل سلطنت می کند.»

^۳ خداوند قوم برگزیده خود را تا زمانی که زن حامله فرزند خود را بدنیا بیاورد، به دست دشمن تسلیم می کند. آنگاه بقیۀ مردمی که در تبعید بسر می برند، به وطن خود بر می گردند و با سایر قوم اسرائیل یکجا می شوند. ^۴ وقتی آن پیشوا بیاید، با

قوم دیگری شمشیر نمی کشد و به جنگ و خونریزی خاتمه داده می شود. ^۴ هر کسی در تاکستان و در زیر سایۀ درخت انجیر خود، بدون ترس، در صلح و آرامش زندگی می کند. این وعده را خداوند قادر مطلق داده است.

^۵ اقوام جهان خدایان خود را می پرستند و از آن ها پیروی می کنند، ولی ما برای همیشه خداوند، خدای خود را عبادت می کنیم و پیرو احکام و هدایات او می باشیم.

بازگشت قوم اسرائیل به وطن

^۶ خداوند می فرماید: «در آن روز مردمان لنگ و غمگیده را که از دیار شان رانده شده و جزا دیده بودند، جمع می کنم ^۷ از اشخاص لنگ و بازماندگان قوم که در تبعید بسر می برند، یک قوم نیرومند می سازم. من در کوه صهیون، از آن روز تا ابد، بر آن ها سلطنت می کنم.»

^۸ ای کوه دختر صهیون، تو برج دیده بانِ خداوند هستی. او از بالای تو مراقب قوم برگزیده خود است و ترا مثل دوران سابق، پایتخت سلطنت مقتدری می سازد. ^۹ چرا فریاد می زنی؟ چرا مانند زنی که در حال زایمان باشد، درد می کشی؟ آیا بخاطر اینست که پادشاه نداری و مشاورینت همه مرده اند؟ ^{۱۰} ای دختر صهیون، مثل یک زنی که می زاید، از درد بخود بیچ و بنال، زیرا تو باید از این شهر بیرون بروی و در صحرا زندگی کنی. تو به بابل برده می شوی، اما در آنجا خداوند به دادت می رسد و ترا از

فالگیران خاتمه می‌دهم. ^{۱۳}بتها و مجسمه‌های شما را می‌شکنم و دیگر چیزهای ساخته دست خود را سجده و پرستش نمی‌کنید. ^{۱۴}مجسمه‌های بت آشیره را از جا کنده شهرهای تان را ویران می‌کنم ^{۱۵}و با خشم و غضب خود از آن اقوامی که از من اطاعت نمی‌کنند، انتقام می‌گیرم.»

دعوی خداوند علیه اسرائیل

۶ به آنچه که خداوند می‌فرماید گوش بدهید:

برخیز ای خداوند و دعوی خود را ارائه فرما. بگذار که کوه‌ها و تپه‌ها کلام ترا بشنوند.

^{۱۲}ای کوه‌ها، ای تهداب‌های جاودانی زمین، به دعوی خداوند گوش بدهید! خداوند با قوم برگزیده خود دعوی دارد. او اسرائیل را متهم می‌سازد.

^۳خداوند می‌فرماید: «ای قوم برگزیده من، من به شما چه کرده‌ام؟ چه باری را بر شما تحمیل کرده‌ام؟ جواب بدهید! ^۴من شما را از مصر بیرون آوردم و از بند غلامی و اسارت آزاد کردم. موسی، هارون و مریم را فرستادم تا شما را راهنمایی کنند. ^۵ای قوم برگزیده من، بیاد آورید که بالاق، پادشاه موآب چه نقشه‌ای برای نابودی شما داشت و بلعام، پسر بعور به او چه جواب داد و از شطیم تا جلجال چه اتفاق افتاد. اینها را بخاطر بیاورید تا بدانید که من برای نجات و سلامتی شما چه کارهایی کرده‌ام.»

قدرت و جلال خداوند، خدای خود مردم خود را رهبری می‌کند. قوم برگزیده او در آرامش و امنیت بسر می‌برند، زیرا مردم سراسر روی زمین از بزرگی و عظمت او آگاه می‌شوند ^۵و او صلح را به جهان می‌آورد.

وقتی مردم آشور به کشور ما حمله کنند و استحکامات دفاعی ما را درهم شکنند، ما رهبران شجاع و نیرومند خود را به مقابله آن‌ها می‌فرستیم. ^۶آن‌ها با زور شمشیر آشور، کشور نمرود را فتح می‌کنند. اگر آشوریان به سرزمین ما حمله بیاورند، او ما را از دست آن‌ها نجات می‌دهد.

^۷آنگاه بازماندگان قوم اسرائیل که در بین اقوام دیگر زندگی می‌کنند، برای آن‌ها مثل شب‌بیم و باران از جانب خداوند برکت می‌آورند. آن‌ها متکی به خداوند می‌شوند، نه به بنی آدم. ^۸بازماندگان اسرائیل در بین اقوام دیگر مثل شیر در میان حیوانات جنگل و رمه‌های گوسفند بوده هنگام عبور همه را پایمال می‌کند و می‌دزد و کسی نمی‌تواند آن‌ها را نجات بدهد. ^۹قوم اسرائیل بر دشمنان غالب می‌شوند و همه آن‌ها را از بین می‌برند.

بتها و سلاح از بین می‌روند

^{۱۰}خداوند می‌فرماید: «در آن روز تمام اسپها و عراده‌های شما را نابود می‌سازم. ^{۱۱}همه شهرهای سرزمین تان را با قلعه‌های شان خراب می‌کنم. ^{۱۲}جادوگری را از بین می‌برم و به حیات

خواست خداوند

در جنگ از بین می برم^{۱۵} خواهید کاشت، ولی درو نخواهید کرد. از زیتون روغن خواهید کشید، اما خودتان از آن استفاده نخواهید کرد. از انگور شراب خواهید ساخت، مگر از آن شراب نخواهید نوشید،^{۱۶} زیرا شما از احکام عمری و اعمال خاندان اخاب پیروی می کنید. مشوره و کارهای آن ها را سرمشق خود قرار می دهید. پس من شما را از بین می برم تا مورد تحقیر مردم جهان قرار گیرید و خوار و رسوا شوید.»

فساد اخلاقی قوم اسرائیل

وای بحال من! زیرا به شخص **✓** گرسنه ای می مانم که وقتی میوه تابستانی چیده می شود، بر درختان میوه ای و بر تاکها انگوری نمی یابد و هیچ انجیری برای رفع گرسنگی خود پیدا نمی کند.^۲ مردم نیک از روی زمین محو شده اند و هیچ شخص خداشناسی در بین مردم دیده نمی شود. همگی برای ریختن خون برادران خود در کمین نشسته و برای کشتن یکدیگر دام گسترده اند.^۳ دستهای شان برای شرارت و جنایت چالاک است. حاکم و قاضی رشوه می گیرند. اشخاص بزرگ و متنفذ به آن ها می گویند که چه میل دارند و چه می خواهند و آن ها هم برای نفع ایشان نقشه می کشند.^۴ بهترین افراد شان مثل خار هستند و حتی اشخاص نیک آن ها بدتر از خس و خار می باشند. روز مجازات آن ها فرا رسیده است و همگی مضطرب و پریشان خواهند شد.

با چه چیزی بحضور خداوند متعال بیایم و او را سجده کنم؟^۷ اگر بهترین گوساله یکساله را جهت قربانی سوختی بیاورم، آیا خداوند از من خوشنود می شود؟ اگر هزاران قوچ و ده ها هزار دریای لبریز از روغن زیتون را هدیه کنم، آیا از من راضی می شود؟ اگر فرزند اول خود را برای کفاره گناه خود قربانی کنم، آیا گناه مرا می بخشد؟^۸ نی، خداوند به ما گفته است که نیکوئی چیست و چیزی که از ما می خواهد اینست که انصاف، رحم و محبت داشته باشیم و با فروتنی در حضور خداوند خدای خود زندگی کنیم.^۹ به آواز خداوند که در شهر ندا می دهد، گوش بدهید. شخص عاقل کسی است که به نام خداوند احترام داشته باشد. خداوند می فرماید: «ای مردمی که در شهر جمع شده اید، بشنوید! ^{۱۰} خانه های گناهکاران پُر از اموالی است که از راه تقلب و با ترازوی خیانت به دست آمده اند. ^{۱۱} پس چطور می توانم این اشخاص را که از سنگ و ترازوی تقلبی کار می گیرند، ببخشم؟ ^{۱۲} ثروتمندان شما به مردم ظلم می کنند، مردم شما دروغ می گویند و حرف راست از زبان شان شنیده نمی شود. ^{۱۳} بنابراین می خواهم که شما را بخاطر گناهان تان نابود کنم. ^{۱۴} هر قدر بخورید سیر نمی شوید و همیشه از گرسنگی رنج می برید. مال و ثروت ذخیره می کنید، اما همگی را از دست می دهید، زیرا آنچه را که جمع کرده اید،

نواحی دریای فرات، از سواحل بحرها و کوهستانهای دوردست پیش تو بر می‌گردند،^{۱۳} اما سایر کشورهای روی زمین بخاطر گناهان ساکنین شان ویران می‌شوند.

رحمت خداوند بر اسرائیل

^{۱۴} ای خداوند، بیا و چوپان و رهبر قوم برگزیده ات باش و آن‌ها را که همچون گوسفندان در جنگلها تنها و بی‌راهنما مانده‌اند، مثل دوران گذشته به چراگاه‌های سرسبز باشان و جلعاد هدایت فرما.

^{۱۵} خداوندا، مانند زمانی که ما را از کشور مصر بیرون آوردی، برای ما معجزه‌های بزرگ نشان بده.^{۱۶} اقوام دیگر کارهای ترا می‌بینند و با وجود تمام قدرتی که دارند، شرمند می‌شوند و از ترس کر و گنگ می‌گردند.^{۱۷} مثل ما زمین را می‌لیسند و مانند خزندگان از غارهای خود بیرون خزیده با ترس و لرز بسوی تو که خداوند خدای ما هستی، باز می‌گردند.

^{۱۸} کیست خداوندا مانند تو که گناه را ببخشد، تو مثل و مانند نداری. تو گناهان را می‌آمرزی و تقصیرات بازماندگان قوم برگزیده ات را می‌بخشی، و بخاطر رحمت و شفقتی که داری، برای همیشه خشمگین نمی‌مانی.^{۱۹} دوباره بر ما مهربان می‌شوی. گناهان ما را بزیر قدمهایت پایمال می‌کنی و همه را در اعماق بحر می‌افگنی.^{۲۰} به وعده‌ای که به قوم برگزیده ات، یعنی اولاده ابراهیم و یعقوب داده‌ای وفادار بوده و آن‌ها را از محبت پایداری برخوردار می‌سازی.

^۵ به دوست و رفیق حتی به زنت اعتماد نکن و متوجه حرف زبانت باش.^۶ در این وقت و زمان پسر، پدر خود را توهین می‌کند. دختر مخالف مادر است و عروس با خشوی خود جنگ و دعوا می‌کند. دشمن یک شخص اهل خانه او می‌باشد.^۷ اما چشم امید من بسوی خداوند است و با اعتماد منتظرم تا خدا مرا نجات بدهد. خدای من دعای مرا قبول می‌کند.

خداوند قوم اسرائیل را نجات می‌دهد

^۸ ای دشمنان بر روزگار بد من خوشی نکنید، زیرا وقتی بیفتم دوباره بر می‌خیزم. هرگاه در تاریکی باشم، خداوند، خودش نور و روشنی من می‌شود.^۹ ما در برابر خداوند گناه کرده‌ایم، بنابراین ما برای مدتی قهر و غضب او را متحمل می‌شویم، اما سرانجام در برابر دشمنان از ما حمایت می‌کند و آن‌ها را بخاطر بدی‌هایی که در حق ما کرده‌اند، جزا می‌دهد. او ما را از تاریکی به روشنی هدایت می‌نماید و ما کار نجات بخش او را مشاهده می‌کنیم.^{۱۰} آنگاه دشمنانی که از روی طعنه به ما می‌گفتند: «خداوند، خدای شما کجاست؟» چون می‌بینند که خداوند حامی ما است، شرمند و سرافکنده می‌شوند و با چشمان خود خواهیم دید که آن‌ها مانند گِلِ کوچه پایمال می‌گردند.

^{۱۱} ای اسرائیل، روزی فرامی‌رسد که دیوارهای شهرهای دوباره آباد می‌شوند و سرحداتت به نقاط دور توسعه می‌یابند.^{۱۲} در آن روز قومت از آشور و مصر، از